

راهکارهای نهادینه‌سازی (تعمیق، ترویج و تحفیظ) فرهنگ ایثار و شهادت

در نظام آموزش‌وپرورش

مهدی میرزایی^۱، عباس عامری پور^۲

چکیده:

امروزه با توجه به گسترش حجم زیاد جنگ نرم در قالب شبیخون فرهنگی و از سوی دیگر گسترش موج بیداری اسلامی، مقاومت، ایثار و شهادت، ضرورت و اهمیت تعمیق، ترویج و حفظ فرهنگ ایثار و شهادت به عنوان یک فرهنگ غنی و ارزشمند اسلامی حساس‌تر شده است و در این‌بین نقش آموزش‌وپرورش به عنوان بزرگ‌ترین نهاد تربیتی، اجتماعی، فرهنگی تأثیرگذار بعد از خانواده، در نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت، پررنگ است. هدف پژوهش، بررسی راهکارهای نهادینه‌سازی در قالب (تعمیق، ترویج و تحفیظ) فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش است. این پژوهش از نوع تحقیقات مروری و به شیوه توصیفی است و برای جمع‌آوری اطلاعات از منابع کتابخانه‌ای استفاده شده است. در ادامه به ضرورت، شناخت و اهمیت عوامل محیطی در نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت اشاره و به مهم‌ترین راهکارهای نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش در حیطه‌های تربیتی و اجتماعی نظر وجود برنامه‌های مدون، غنی و سازمان‌دهی شده ایثار و شهادت، آگاهی بخشی و تعریف نقش سازنده معلمان و مریبان پرورشی، برپایی یادواره‌ها، همایش‌ها و اردوهای زیارتی شهدا، معرفی چهره‌های برتر ایثارگر و شهداش شاخص در کتب درسی، تخصیص واحدهای درسی مستقل در زمینه ایثار و شهادت، ایجاد یک سازمان مختص به ایثار و شهادت در مدارس، اطلاع‌رسانی و تقویت تبلیغات لازم و کافی محیطی، انجام کارهای پژوهشی و تحقیقاتی در مورد ایثار و شهادت، استفاده از قدرت وسائل رسانه‌ای و ارتباطی، تأمین اعتبار و تخصیص یک بودجه مشخص سالانه برای ایثار و شهادت به مدارس، دیدار با خانواده‌های معظم ایثارگر و شهدا و هم‌افزایی و هماهنگی با دیگر نهادها و ارگان‌ها در مورد نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت اشاره شده است.

واژگان کلیدی:

ایثار، شهادت، نهادینه‌سازی، نظام آموزش‌وپرورش.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۲۱

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم تربیتی (برنامه ریزی آموزشی) دانشگاه تهران، آموزگار، اداره آموزش و پرورش منطقه موسیان، استان ایلام، ایران. (نویسنده مسئول). mmirza1000@gmail.com
۲. دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم تربیتی (مدیریت آموزشی) پردیس فارابی دانشگاه تهران، دبیر، اداره آموزش و پرورش منطقه موسیان، استان ایلام، ایران. Abas.abofazel@gmail.com

مقدمه

مجموعه‌ای از اعتقادات و آموزه‌هایی که بنیان شکل‌گیری روحیه شجاعت، مبارزه و جهاد در راه خدای متعال و درنهایت کشته شدن در راه ایمان و عقیده است. در فرهنگ اجتماعی، سیاسی و اقتصادی اسلام، ایثار و از خود گذشتگی به عنوان اوج وارستگی انسان و نشانه قرب بشر به خداوند متعال است و اگر ایثار و از خود گذشتگی با نثار جان در راه خدا باشد، شهادت^۱ تلقی می‌گردد. در قرآن کریم ۵۶ مرتبه لفظ شهید و شهادت نازل شده است. واژه شهید، به معنای شاهد، گواه و کشته شده در راه خدا آمده است.

واقعه عاشورا، نمونه‌ای از اوج ایثار و رسیدن به مقام شهادت است که سرشار از نکات زندگی ساز برای همه انسان‌های آزاده جهان است. شهادت مرگ آگاهانه، مقدس و هدفمند است. ولا تحسِّبُ الَّذِينَ قُتُلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ امواتاً بَلْ احْيَاءَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ (آل عمران/ ۱۸۹).

کلمه ایثار^۲ باب افعال از ماده آثر یوثر به معنای او را بر خود برگزید و برتری داده است. این کلمه، معنای بذل و بخشش، ترجیح دادن بعضی بر بعضی دیگر، گذشت کردن از حق خود برای دیگران آمده است.

علامه مهدی نراقی در جامع السعادات می‌فرماید: برترین درجات جود و سخاء، ایثار است و آن عبارت است از جود و بخشش مال با وجود نیاز و احتیاج به آن.

خدای سبحان در مدح اهل ایثار می‌فرماید: وَيُؤثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَاصِّه (حشر/۹) و آنان را بر خود مرجع می‌دارند اگرچه خود نیازمند باشند و رسول خدا (ص) فرمود: "أَيُّمَا امْرِءٍ اشْتَهَى شَهَوَةَ فَرَدَ شَهُوتَهِ وَ آثَرَ عَلَى نَفْسِهِ غَرَلَهُ." هر مردی که چیزی را بخواهد و خود را از آن خواهش نگاه دارد و دیگری را بر خود ترجیح دهد، آمرزیده می‌شود.

بنابراین ایثار گاهی با بذل مال یا کار و تلاش بیشتر انجام می‌گیرد و در بعضی موارد ایثار با نثار جان در راه خدا صورت می‌گیرد که شهادت نام دارد. وَمَنَ النَّاسِ مِنْ يَشْرِي نَفْسَهِ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ (بقره/ ۲۰۷) در میان مردم کسانی هستند که در جستجوی خشنودی خدا از جان

1. Martyr
2. Abnegation

خویش می‌گذرند. نمونه این امر، اهل بیت (علیهم السلام) و شیعیان آن‌ها همواره کوشیده‌اند تا حد امکان از این فضیلت پاسداری کنند.

یکی از ارزش‌های اساسی جوامع اسلامی، فرهنگ ایثار و شهادت^۱ است. فرهنگ ایثار و شهادت، به عنوان یکی از غنی‌ترین گنجینه‌های فرهنگ اسلامی، می‌تواند موتور محرکه پیشرفت دنیوی، اخلاقی، اخروی در جامعه و همچنین پشتونه عظیم حفظ و حراست از اسلام و نظام جمهوری اسلامی ایران باشد. از سوی دیگر، با توجه به این‌که مهم‌ترین سرمایه هر ملت، جوانان آن کشور هستند و طرز فکر، نگرش، رفتار و روحیه نوجوانان و جوانان هر مرزو بوم تعیین‌کننده خط‌مشی آتی کشور خواهد بود، نوجوان و جوان اگر پایه‌های فکری مستحکم و صحیحی داشته باشد، در آینده تبدیل به فردی مفید خواهند شد و بالعکس اگر از پایه‌های سست فکری و عقاید و فرهنگ غلط پیروی کند، به فردی متزلزل، بی‌هویت و سربار جامعه مبدل خواهند شد. در دنیای معاصر که دشمنان با تهاجم فرهنگی و در عرصه جنگ نرم هر روز سعی دارند به ترفندی جوانان را از باورهای ارزشی خود دور سازند، آنان را بی‌هویت کنند و پیرو فرهنگ غرب نمایند، تربیت فرزندان در پرتو فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزشی و پرورشی می‌تواند خاصمند و تعالیٰ اخلاقی و معنوی آنان و بهترین و قوی‌ترین مکانیزم در این راستا باشد؛ بنابراین نهادینه‌سازی در قالب تعمیق، ترویج و انتقال و سپس حفظ این ارزش‌ها به نسل جدید از اهمیت بسزایی برخوردار است و نخستین راه در نهادینه‌سازی این فرهنگ عظیم، دستگاه تعلیم و تربیت است.

فرهنگ ایثار و شهادت با اثرگذاری بر فضای فکری و ذهنی نوجوان و جوان، باعث می‌شود دو نسل قدیم و جدید درک مشترکی از جامعه و نیز فلسفه زندگی پیدا نمایند. همچنین این فرهنگ متعالی باید بازتولید شود، در غیر این صورت محدودشده و کاربرد آن در عصر حاضر و آینده کمتر خواهد شد؛ اما اگر در این بازتولید، فرهنگ‌سازی مطلوبی صورت گیرد و بستر مناسبی برای نهادینه‌سازی آن فراهم شود، از طرفی فرهنگ ایثار و شهادت را به نسل امروز منتقل شود و مناسبات نسلی برقرار گردد، فرهنگ نوینی از ارزش‌های ایثار و شهادت را تضمین

نموده‌ایم. از این‌رو نظام تعلیم و تربیت رسمی کشور، بایستی شکوفایی و پرورش این عناصر بنیادین را سرلوحه اهداف و برنامه‌های خود قرار دهد.

فرهنگ شهادت، یک پدیده فراملی، رشد و ارتقاء بخش، انسجام دهنده، پرورش دهنده و حمایت‌کننده محیط تربیتی در مقابله با خشونت‌گرایی، تحجر، فقر فرهنگی و اعتقادی و درک غلط از مرگ در ادیان مختلف در زمان‌ها و مکان‌های بی‌شمار است (Bloom, 2017: 330).

شهادت‌طلبی یک موضوع ارزشی، فرهنگی و اجتماعی است و انگیزه شهادت‌طلبی، مرگ در راه ارزش‌هاست و این ارزش‌ها را باید با مراجعه به فرهنگ و ایدئولوژی که کنشگران از آن تأثیر پذیرفته‌اند، به دست آورد. متأسفانه این امر و نهادینه‌سازی آن در نظام آموزش‌وپرورش مورد غفلت قرار گرفت و عواملی نظیر سهل‌انگاری، روزمرگی، نداشتن دیدگاه‌های مختلف، منعطف و آینده‌نگری موجب این امر شده‌اند. متأسفانه نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش (آقا محمدی و مقدمی، ۱۳۹۰: ۱۵).

باید به این مسأله توجه نماییم که مشکلات ایجادشده درزمنیه کاهش و تضعیف نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت در مراکز آموزشی بر اساس همکاری کلی و ملی مرتفع می‌گردد، زیرا دگرگونی در ساختارهای فرهنگی و اجتماعی کنونی نتیجه عملکرد و رفتارهای غیرمنطقی بعضی مدیران، پایین بودن میزان برخورداری بعضی از مسئولان از مؤلفه‌های ایثار و شهادت، عدم تکریم منطقی از جامعه ایثارگری در جامعه، عدم هماهنگی بین نهادهای متولی آموزشی و غیر آن و عدم وجود برنامه جامع و برگرفته از ساختارهای کلی فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی موجود در تعمیق و گسترش فرهنگ ایثارگری در جامعه است. لذا با توجه به اهمیت و جایگاه موضوع فرهنگ ایثار و شهادت و ایثار و بحث فرهنگ پذیری نسل دانش آموزان از محیط و جو مدارس به عنوان دومین مرکز تربیت و فرهنگ پذیری بعد از خانواده، لذا لزوم فرهنگ پذیری، نهادینه‌سازی و انتقال فرهنگ شهادت و ایثار در نظام آموزش‌وپرورش به عنوان یک موضوع بسیار مهم و مقوله‌ای بنیادی، اعتقادی، ارزشی و فرهنگی بسیار لازم و ضروری است. لذا پژوهش حاضر در صدد بررسی چگونگی نهادینه‌سازی^۱ در قالب تعمیق، ترویج و حفظ

فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش و پرورش^۱ و ارائه راهکارها در این زمینه است. تعمیق، اشاره به ورود اولیه مفاهیم فرهنگ ایثار و شهادت از طرف محیط و پذیرش آنها در فرد دارد. ترویج، علاوه بر پذیرش، باید این مفاهیم گسترش داده شوند و فرد احساس مسئولیت پذیری در انتقال آنها را در محیط داشته باشد و تحفیظ، اشاره به حفظ و نگهداشت این مفاهیم ارزشی در مقابل با خطرات و تهدیدهای مختلف محیطی دارد.

مبانی نظری پژوهش

مهم‌ترین آیه در قرآن کریم، مربوط به شهادت همان است که در آن شهدا (شاهدان) و به اعتبار پیشینه تفاسیر به معنای شهید آمده است که نازل شده: و کسانی که خداوند و پیامبر را اطاعت کنند در زمرة کسانی‌اند که خداوند بر آنان انعام فرموده است، اعم از پیامبران، صدیقان، شهیدان و صالحان و اینان نیک رفیقانی هستند (نساء / ۶۹).

آن کسانی که دنیا را به آخرت می‌فروشنند باید در راه خدا جهاد کنند و هر کس که در راه خدا جهاد کند و کشته شود و یا پیروز گردد وی را بهزودی پاداشی بزرگ خواهیم داد (نساء / ۷۴). البته نپندراید که شهیدان راه خدا مرده‌اند بلکه زنده به حیات ابدی شدنند و در نزد خدا متنعم خواهند بود. آنان را فضل و رحمت خدا نصیب شده است و مؤذه دهنده به آن مؤمنان که هنوز به آن‌ها نپیوسته‌اند و بعداً در پی آنان بسرای آخرت خواهند شتافت که از مردم هیچ نترسید و از فوت متعاق دنیا هیچ غم مخورید (آل عمران، ۶۹/۷۰).

آنان که ایمان آورده‌اند و از وطن هجرت گردیدند و در راه خدا به مال و جانشان جهاد کردند (شهید شدند) آن‌ها در نزد خداوند مقام بلندی دارند و آنان بهخصوص رستگاران و سعادتمدان دو عالم‌اند (توبه / ۱۹).

از آیات الهی چنین استنباط می‌شود که شهادت یک مقصد، عقیده و ارزشی است برای پیروزی و نزدیک شدن به هدف نهایی که همان قرب و رضای الهی است.

دین بعد معنای معنوی شهادت می‌توان گفت: شهید در قبال حرکت آگاهانه، زیبا و باشکوه خود، دو موضع‌گیری دارد: یکی در قبال ذات مقدس ربوبی، اراده و مشیت الهی، دین خدا، بندگان خدا و مصالح آنان و دیگری هم در قبال دشمنان خدا و دین خداست (مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، ۱۳۷۹: ۸۵).

از دیدگاه جامعه‌شناسی، در تاریخ هر قوم الگوهای زندگی و قهرمانانی وجود دارد که حفظ و نگهداری یاد و خاطره آن، مستلزم وحدت ملی، مشارکت و حضور تمامی نیروهای فعال جامعه است. مجموعه معنوی فرهنگ شهادت و ایثار از موضوعاتی است که حفظ آن برای تداوم دینی و ملی کشور ما ضروری است و الزام این نگهداری به طورقطع ابتدا باید از محیط مدارس به صورتی شایسته برای نسل فردا بهویژه نوجوانان حفظ و به شکلی مطلوب به آنان انتقال یابد. (چینی فروشان، ۱۳۷۶: ۱۴).

مدارس به عنوان مهم‌ترین جزء نظام آموزش‌وپرورش، بعد از خانواده‌ها به عنوان مهم‌ترین پیکره تشکیل‌دهنده جوامع انسانی است و اگر به این پیکره عظیم انسانی که مظهر عشق، علاقه، انسانیت، اخلاق و ارزش است خللی وارد شود، سلامت و باورهای اعتقادی و ارزشی جامعه آسیب‌ها و ضربات جبران‌ناپذیری بر نسل آتی خواهد خورد (صادقی، ۱۳۸۹: ۲۴).

دین مبین اسلام مهم‌ترین ارکان تأثیرگذاری و الگوبرداری در زمینه نهادینه‌سازی ارزش‌های انسانی و تربیت فرزندان را خانواده و به دنبال آن نظام آموزشی و پرورشی در قالب مدرسه می‌داند (راحمی، ۱۳۸۹: ۴۲).

1. Martyr

آموزش و پرورش اسلامی

مدارس به عنوان مهم‌ترین و حساس‌ترین مرکز نهادینه‌سازی و انتقال فرهنگ به دانش آموزان^۱ است که نقش بسیار حساسی در پذیرش و یا عدم پذیرش الگوهای ارزشی و فرهنگی را در دانش آموزان بازی می‌کند. بدون تردید یکی از مهم‌ترین ارزش‌های دینی – فرهنگی صدر اسلام که بعد از انقلاب اسلامی در کشور ما رایج گردید فرهنگ شهادت و ایثار است. شهادت و به دنبال آن ایثار به عنوان معیارهای ارزشی در دنیا و آخرت با توجه به نصوح صریح قرآن کریم و روایات معتبر پیامبر (ص) و ائمه معصومین (علیهم السلام) به عنوان بزرگ‌ترین معیارها و راه‌های رسیدن به قرب الهی مطرح شده است. لذا باید در محیط مدارس به عنوان متولی تربیت صحیح و یکی از حساس‌ترین محیط تربیتی، اجتماعی، آموزشی و فرهنگی در نظام آموزش و پرورش، فرهنگ ایثار و شهادت به عنوان مقوله‌های ارزشی و اعتقادی نهادینه شود.

از جمله اهدافی که می‌توان برای نظام آموزش و پرورش بر شمرد، رشد فضایل اخلاقی دانش آموزان بر پایه تعالیم اسلام است. مدرسه وظیفه آماده کردن نسل جدید و نهادینه‌سازی امور مختلف در وی را برای جامعه امروز بر عهده دارد. امروزه بسیاری از افراد در رویارویی با مسائل زندگی، فاقد توانایی‌های لازم و اساسی هستند و همین امر آنان را در مواجهه با مسائل و مشکلات روزمره آسیب‌پذیر نموده است. نوجوانان و جوانان برای مقابله با فشارهای موقعیت‌های مختلف به کارکردهایی نیاز دارند که آنان را در کسب این توانایی‌ها تجهیز نماید، لذا می‌توان با تأکید بر فرهنگ ایثار و شهادت، فرصت‌هایی را برای رشد اخلاقی و اعتقادی محکم دانش آموزان فراهم نمود تا نوجوانان و جوانان مفاهیم این فرهنگ را فرابگیرند و در خود نهادینه سازند تا با بهره‌گیری از آن در زندگی خود، توان ایستادگی و مقابله با مسائل را دارا باشند.

می‌توان با دو رویکرد به بررسی و مطالعه فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزشی پرداخت: نگاه اول آن است که هدف نظام آموزشی، آشنایی کردن دانش آموزان با مفهوم، ابعاد و مصاديق مقوله مذکور است. به بیان دیگر شناخت فرهنگ ایثار و شهادت موضوعیت دارد. در نگاه دوم، هدف از طرح این مقوله در نظام آموزشی، نائل ساختن دانش آموزان به مجموعه‌ای از فضائل

اخلاقی و نهادینه‌سازی این فرهنگ در مدارس و دانش آموزان است. با پذیرش نگاه دوم، طرح موضوع فرهنگ ایثار و شهادت به مثابه ابزاری است که می‌تواند به تحقق اهداف نظام آموزشی یاری رساند (مقدمزاده، ۱۳۹۴: ۲۰).

لازمه برخورداری جوامع و تحقق بخشیدن و گسترش دادن این دو مقوله بالرزش و معنوی، جز از طریق تعلیم و تربیت خواه رسمی یا غیررسمی ممکن نیست. از آنجاکه آموزش و پرورش مهم‌ترین نهاد رسمی جامعه است که در کنار خانواده، عهده‌دار تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان از سطوح پیش‌دبستانی تا پایان دوره آموزش متوسطه است، همگان انتظار دارند که نهادها و مؤسسات آموزشی در تعمیق آرمان‌های بزرگ بشری و برآوردن نیازهای گوناگون که برخاسته از وضعیت‌های پیچیده زندگی است. نقش موثرترين ایفاء می‌کند و نهادینه‌سازی و انتقال چنین ارزش‌هایی همواره جزء سیاست‌های کلان فرهنگی کشور بوده است، بدین ترتیب از نظام آموزشی کشور به عنوان بزرگ‌ترین نهادی که وظیفه انتقال فرهنگ و ارزش‌ها را بر عهده دارد، انتظار می‌رود ضمن پیروی از سیاست‌های فرهنگی کشور، پیش رو در این حرکت فرهنگی نیز باشد.

ایثار و شهادت به عنوان والاترین ارزش‌های انسانی در دین مبین اسلام مدنظر بوده و همواره بر آن تأکید شده است. برای حفظ و انتقال ارزش‌های دفاع مقدس و فرهنگ ایثار و شهادت به نسل آینده، می‌بایست این فرهنگ با جدیت تمام در سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی کشور لحاظ و ثبت گردد. جامعه‌ای، حاکمیت و جو ایثار و شهادت بر فضای فرهنگی کشور را مهم می‌داند باید نظام آموزشی خود را به گونه‌ای سازمان‌دهی کند که خروجی هزینه‌ها و تلاش‌های انجام‌شده در آن، جوانان خودساخته و با هویتی باشند که به خوبی فرهنگ ایثار و شهادت را شناخته باشند. لذا با توجه به اینکه نظام آموزشی، آینه ارزش‌های حاکم بر جامعه و به تعبیری منعکس‌کننده ساختار ارزش‌های آن است، باید مفاهیم و ارزش‌های فرهنگی جامعه خویش از جمله ایثار و شهادت را به دانش آموزان انتقال دهد تا آنان بیش از پیش با ارزش‌ها و فرهنگ جامعه خویش آشنا شوند و نسبت به حفظ آن‌ها پایبند باشند (پور طهماسبی و همکاران، ۱۳۹۰: ۹۸).

در این میان، جایگاه و نقش معلمان به دلیل داشتن ارتباط مستقیم با دانش آموزان شاخص تر از بقیه است. آن‌ها با رفتار و گفتار خود و نوع آموزشی که در کلاس ارائه می‌دهند، می‌توانند تحولات عظیم و شگرفی را در وجود دانش آموزان ایجاد کرده و الگوی مناسبی برای آن‌ها در زمینه^۱ شکل‌گیری این ضرورت مخصوصاً در دوره متوسطه باشند. دانش آموزان این دوره؛ عموماً افراد، شیفته ارزش‌های فرهنگی هستند. عموماً در این دوره نوع دوستی، فدایکاری، حمایت از دیگران و خدمت به همنوع را مورد توجه قرار می‌دهند و برای فضائل اخلاقی همچون: بزرگواری، ایثار، اخلاص، شجاعت و قهرمانی دینی بسیار اهمیت قائل می‌شوند؛ بنابراین نظام آموزشی کشور باید به شکل‌گیری فرهنگ ایثار و شهادت مخصوصاً در برنامه درسی و آموزشی این دوره توجه خاصی داشته و در راستای گسترش فرهنگ مذکور که جزء ارزش‌های والای جامعه اسلامی ایران است، تلاش گسترده‌ای داشته باشد.

فرهنگ ایثار و شهادت، باعث افزایش ابعاد زندگی سالم اجتماعی نظریه ایجاد حس برابری، برادری، وحدت، همدلی، همزبانی، پاکی نفس، غیرت، ایمان و پویایی اجتماعی می‌شود. در اهمیت و ضرورت درونی نمودن و انتقال فرهنگ شهادت و ایثار توسط در نظام آموزشی باید گفت که کودکان و نوجوانان با تقلید از رفتار بزرگ‌ترها بیشترین تأثیر را از آن‌ها می‌پذیرند و شخصیت انسان‌ها متأثر از رفتار الگوهای ایثار و همچنین درکی که کودکان و نوجوانان در زمان کودکی خود از ایثار و شهادت در خانواده و جامعه پیدا می‌کنند هم تأثیراتی فراوانی در نگاه‌های بعدی آن‌ها دارد (نیکبخت، ۱۳۸۹: ۲۱۵).

امروزه کشورهای غربی و به عبارتی بهتر استکبار جهانی با انکا به قدرت و تسلط نسبی اقتصادی و سرمایه‌ای خود در تلاش‌اند تا زبان و فرهنگ اجتماعی خود را به کشورهای در حال توسعه به‌ویژه کشورهای اسلامی قرار داده و آن‌ها را در معرض هجوم فرهنگی قرار دهند. نفوذ فرهنگ‌ها در یکدیگر، بالطبع موجب تضعیف و کمرنگ شدن هویت ملی و ارزش‌های فرهنگی و دینی طرفین می‌شود. در این میان نظام آموزش و پرورش به‌طور کل مدارس و دانش آموزان به‌طور جزء بیش از سایر گروه‌های اجتماعی در مقابل نفوذ‌های فرهنگی تأثیرپذیرترند. یکی از مهم‌ترین و اصیل‌ترین ارزش‌های کشورهای اسلامی نظریه ایران، فرهنگ شهادت و ایثار است. فرهنگ ایثار و شهادت، اگر به‌طور حقیقی و بر اساس تعالیم اسلام و به

دور از تعصبات، مورد نهادینه‌سازی و انتقال صحیح قرار گیرد می‌تواند به عنوان دژی محکم در مقابل تهاجم فرهنگی قرار گیرد.

در بررسی مفهوم ایثار در بالا بردن سلامت اجتماعی افراد می‌توان دریافت که باعث ایجاد ابعاد مثبت اجتماعی نظیر تعدل ثروت، وحدت، تعاون، برادری و برابری، جلوگیری از اسراف و تبدیل جامعه، همکاری، هماهنگ، دلسویزی، مقابله به ظلم و تعدی به حقوق سایرین خواهد شد (فیروزفر و قهرمانی برنده، ۱۳۹۴: ۳۱۲).

لذا نهادینه‌سازی در قالب تعمیق، ترویج و تحفیظ فرهنگ ایثار و شهادت از این ابعاد دارای اهمیت است:

۱. تأکید دین مبین اسلام، روایات و احادیث متعدد و معتبر در مورد جایگاه و ارزش فرهنگ ایثار و شهادت در نزد خداوند متعال؛
۲. برخورداری نوجوانان و جوانان از ضمیر پاک و منزه و گرایش اثربیزتر در دریافت و پذیرش اعتقادات و فرهنگ ایثار و شهادت برای نهادینه‌سازی این فرهنگ اسلامی؛
۳. ریشه داشتن ذهنیت اولیاء مدارس و دانش آموزان در پذیرش اصول و عقاید دینی و فرهنگی غنی اسلامی نظیر فرهنگ ایثار و شهادت در مقابله با رازش‌های غیر الهی و غیر اسلامی فرهنگ مادی دنیای غرب و مبارزه با ترفندهای جنگ نرم دشمنان؛
۴. لزوم حفظ یاد و خاطره شهادای صدر اسلام و همچنین شهادای انقلاب و ایثارگران میهن عزیzman در محیط آموزشی و پرورشی نظام آموزش و پرورش به عنوان یک ارزش الهی، اسلامی و اعتقاد عمومی.

از منظر مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، فرهنگ ایثار و شهادت به عنوان سرمایه اجتماعی، جایگاه رفیعی در پیشرفت ایران اسلامی داشته و موجب تثبیت و پیشرفت شده است و به عنوان یکی از منابع پراهمیت سرمایه اجتماعی در ابعاد مختلف از جمله حفظ و تثبیت نظام اسلامی، تأمین عزت و استقلال، دشمن‌شناسی، دشمن‌ستیزی و عامل مقاومت و پیروزی و الگو گیری مثبت در همه ابعاد اقتصادی، علمی، فرهنگی، نظامی و بین‌المللی سبب پیشرفت نظام جمهوری اسلامی شده است (غفاری هشجین و دژگیر، ۱۳۹۲: ۱۲۲).

با توجه به اینکه نظام آموزشی و پرورشی و محیط مدارس به عنوان یکی از حساس‌ترین و تأثیرگذارترین محیط در بحث فرهنگی، نهادینه‌سازی و فرهنگ پذیری ارزش‌های دینی و ملی مطرح است اینکه به مهم‌ترین عوامل محیطی مدارس در پذیرش و نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در جامعه هدف یعنی دانش آموزان اشاره می‌شود:

۱. میزان رضایت دانش آموزان از روابط خود با معلمان و مریبان: ارتباطات انسانی و

جو مطلوب درون مدارس با دانش آموزان از عوامل مهم برای پذیرا کردن ارزش‌ها است. اگر در مدارس روابط تأمین با حس اعتماد متقابل، احترام به عقاید و ارزش‌های همیگر، فدایکاری و از خود گذشتگی، احترام به شخصیت و ابراز وجود مهیا باشد، دانش آموزان رضایت و آمادگی بهتری برای پذیرش فرهنگ‌ها نظیر فرهنگ ایثار و شهادت را خواهند داشت.

۲. میزان انسجام و پیوستگی عاطفی دانش آموزان با فضای مدارس: در محیط مدارس

باید توجه شود که درک احساسات و نیازهای عاطفی دانش آموزان نظیر محبت، صداقت و توجه، توسط معلمان و مریبان در پرورش بعد نگرشی و احساساتی آنان در پذیرش ارزش‌ها بسیار مؤثر است. در بعد عاطفی باید توجه داشت که نتایج و آثار آن در روح و روان دانش آموزان تأثیر ماندگار و مهمی را بر جای می‌گذارد.

۳. میزان توجه معلمان، مریبان و اولیاء مدارس به ارزش‌ها و اهمیت دادن به حفظ و نشر

فرهنگ ایثار و شهادت: فرایند یادگیری و فرهنگ پذیری فرزندان تا حد زیادی از طریق مشاهده غیرمستقیم و الگوبرداری از محیط اطراف صورت می‌گیرد. این نوع سرمشق گیری در پذیرش و درونی سازی فرهنگ به میزان بالایی تأثیر دارد. توجه معلمان و مریبان مدارس به رعایت و احترام به ارزش‌هایی نظیر ایثار و شهادت، الگوی بسیار قوی است که از سوی دانش آموzanشان یاد گرفته می‌شود.

ثابت شده که معلمان و مریبان مدارسی که پاییند به رعایت اصول و اعتقادات ارزشی و دینی

هستند دانش آموزان آنان هم راحت‌تر مسائل ارزشی و اعتقاداتی را در درون خود پذیرا بوده

و به آن‌ها پابند می‌باشند. این امر توسط روانشناسانی نظیر آلبرت بندورا^۱ باعنوان یادگیری اجتماعی (الگوبرداری) موردبحث قرار گرفته است (بندورا، ۱۹۷۳: ۲۶).

بنابراین، معلمان و مربيان مدارس بهویژه مربيان پرورشی وظيفه دارند از شهدای بهویژه شهدای جوان و نوجوان و از ايثارگران برای خود و دانش آموزان خود الگوبرداری نموده و در جهت تثبیت آن در عقاید دانش آموزان بهره گیرند.

۴. امکانات و تسهیلات مدارس برای رسیدن به اهداف حفظ و نشر فرهنگ ایثار و شهادت:

مدارس می‌توانند خود امکانات و تسهیلاتی نظیر دیدار با خانواده‌های معظم شهدا و ایثارگران، بردن دانش آموزان و اجرای مراسم، یادواره‌ها و یادمان‌های شهدا و ایثارگران، سفر و بازدید از مناطق عملیات جنگی، زیارت قبور شهداء، خرید کتب و سایر محصولات فرهنگی مربوط به نهادینه کردن و اشاعه فرهنگ شهادت و ایثار را برای حفظ و نشر و همچنین نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت در دانش آموزان ایجاد نمایند.

پیشینه پژوهش

در سال ۱۴۰۱، پژوهشی توسط منافی و خادم الحسینی صورت گرفت. نتایج نشان داد که سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری و سازماندهی دقیق در ساختار اجتماعی مدارس ازجمله عوامل مؤثر در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت‌اند.

در سال ۱۳۹۷، پژوهشی توسط قدم پور و همکاران صورت گرفت. نتایج مشخص کرد که استفاده از آیات و روایات مربوط به ایثار و شهادت، تدارک اردوهای زیارتی و سیاحتی رایگان و ابراد سخنرانی‌ها در مورد ایثار و شهادت از مهم‌ترین عوامل نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در دانش آموزان‌اند.

در سال ۱۳۹۵، پژوهشی توسط علم و همکاران صورت گرفت. نتایج نشان داد که عدم درک فلسفه ایثار و شهادت، عدم شناخت موانع گسترش فرهنگ ایثار و شهادت و عدم درک تأثیر مهم ایثار و شهادت در رشد و تعالی دانش آموزان از آسیب‌هایند.

پژوهشی توسط نجات‌بخش اصفهانی و شیرازی پور در سال ۱۳۹۴، صورت گرفت. نتایج نشان داد که عدم برنامه‌ریزی مدون، روزمرگی، عدم شناخت و آگاهی و عدم ارتباط با نهادها با همدیگر از آسیب‌های فرهنگ ایثار و شهادت در مراکز آموزشی اند.

در سال ۱۳۹۴، پژوهشی توسط سبحانی نژاد و همکاران انجام گرفت. نتایج مشخص کرد که اهداف سیاسی مصوب در مورد فرهنگ ایثار و شهدا در دوره تحصیلی متوسطه با ۲۳/۶۸ درصد و راهکار آموزشی با ۲۱/۴ از بین راهکارهای چهارگانه مؤثر بر نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت در مدارس از دیدگاه دبیران مؤثر بودند.

مقدمزاده و همکاران در سال ۱۳۹۴، پژوهشی انجام دادند. نتایج مشخص کرد که میزان فراوانی در اهداف اقتصادی (۷)، اخلاقی (۸)، علمی و آموزشی (۰)، فرهنگی و هنری (۱)، اجتماعی (۸)، زیستی (۱)، سیاسی (۹) و اقتصادی (۴) است و صفات عملی ایثار و شهادت با میزان بار اطلاعاتی ۸۴۲/۰ و ضریب اهمیت ۷۱۱/۰ بیشترین توجه را به خود اختصاص داد.

پژوهشی توسط نجات‌بخش اصفهانی و شیرازی پور در سال ۱۳۹۴، صورت گرفت. نتایج نشان داد که عدم برنامه‌ریزی مدون، روزمرگی، عدم شناخت و آگاهی و عدم ارتباط با نهادها با همدیگر از آسیب‌های فرهنگ ایثار و شهادت در مراکز آموزشی اند.

منفرد و همکاران در سال ۱۳۹۰، پژوهشی انجام دادند. نتایج مشخص کرد که مدرسه به عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز تبلیغ و ترویج فرهنگ ایثار و شهادت است و انجام مراسم و آیین‌های همچون: یادبود شهدا می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد.

پژوهشی توسط پورفلاح در سال ۱۳۸۱، انجام گرفت. نتایج نشان داد که میزان تأثیرپذیری جامعه از فرهنگ شهادت پروری در دانش آموزان در حد متوسط است و بسیاری از زوایای ناشناخته‌ای باقی مانده است و بین عوامل اجتماعی نظیر شغل پدر و تأثیرپذیری دانش آموزان از فرهنگ شهادت رابطه وجود دارد.

پژوهشی توسط لابرنس و میولمان^۱ در سال ۲۰۱۶، انجام گرفت. نتایج تعیین کرد که بنایهای یادبود جنگ‌ها و افراد قهرمان دوران جنگ‌ها در شهر توانسته است، نگرش بازدیدکنندگان را

تحت تأثیر قرار دهد و به تثبیت هویت ملی و پاسداشت و افزایش احساس وطن پرستی منجر شود.

در سال ۲۰۱۵، پژوهشی توسط دروزدزووسکی^۱ انجام گرفت. نتایج مشخص کرد که خاطرات دوران جنگ بخشی از فرهنگ و هویت فرهنگی یک کشور است و تجربه‌ای برای زیستن بهتر و فرهنگ متعالی است که باید حفظ شود.

پژوهشی توسط باقری و همکاران^۲ در سال ۲۰۱۵، صورت گرفت. نتایج مشخص کرد که در نهادینه‌سازی و ارزیابی فرهنگ ایثار و شهادت باید به عوامل زمینه‌سازی نظری اعتقاد، کارگروهی، عدالت، خدامحروری، تلاش، مقاومت، اتخاذ رویکرد علمی، اختیار، اعتماد به نفس، احترام، عدم دل‌بستگی، انعطاف‌پذیری، عمل خوب و اثربخشی توجه نمود. بامطالعه تحقیقات فوق، مشخص شد که یک همخوانی مطلوب و نزدیکی بین نتایج پژوهش‌ها با همدیگر وجود دارد.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع تحقیقات مروری و به شیوه توصیفی است و برای جمع‌آوری اطلاعات از منابع کتابخانه‌ای استفاده شده است.

راهکارهای نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش و پرورش

می‌توان راهکارهای زمینه‌سازی نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت را در نظام آموزش و پرورش را در دو دسته عوامل تربیتی و اجتماعی چنین بر شمرد:

عوامل تربیتی: وجود برنامه‌های مدون، غنی و سازماندهی شده، آگاهی بخشی و تعریف نقش سازنده معلمان و مریبان پرورشی، برپایی یادواره‌ها، همایش‌ها، اردوهای زیارتی شهدا، معرفی چهره‌های برتر ایثارگر و شهدا در کتب درسی، تخصیص واحدهای درسی مستقل درزمینه ایثار و شهادت، ایجاد یک سازمان مختص به ایثار و شهادت در مدارس، اطلاع‌رسانی و تقویت تبلیغات لازم و کافی، انجام کارهای پژوهشی و تحقیقاتی در مورد ایثار و شهادت.

1. Drozdzewski, D
2. Bagheri, S & et al

عوامل اجتماعی: استفاده از قدرت وسائل رسانه‌ای و ارتباطی، تأمین اعتبار و تخصیص یک بودجه مشخص سالانه برای ایثار و شهادت به مدارس، دیدار با خانواده‌های معظم ایثارگر و شهدا و درنهایت هم‌افزایی و هماهنگی با دیگر نهادها و ارگانهای جامعه در مورد تعمیق، ترویج و تحفیظ فرهنگ ایثار و شهادت.

راهکارهای مؤثر در نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش

ردیف	عوامل تربیتی
۱	وجود برنامه‌های مدون، غنی و سازماندهی شده ایثار و شهادت
۲	آگاهی بخشی و تعریف نقش سازنده معلمان و مریبان پرورشی
۳	برپایی بادواره‌ها، همایش‌ها و اردوهای زیارتی شهدا
۴	معرفی چهره‌های برتر ایثارگر و شهداش خاص در کتب درسی
۵	تخصیص واحدهای درسی مستقل درزمینه ایثار و شهادت
۶	ایجاد یک سازمان مختص به ایثار و شهادت در مدارس
۷	اطلاع‌رسانی و تقویت تبلیغات لازم و کافی محیطی
۸	انجام کارهای پژوهشی و تحقیقاتی در مورد ایثار و شهادت
ردیف	عوامل اجتماعی
۱	استفاده از قدرت وسائل رسانه‌ای و ارتباطی
۲	تأمین اعتبار و تخصیص یک بودجه مشخص سالانه برای ایثار و شهادت به مدارس
۳	دیدار با خانواده‌های معظم ایثارگر و شهدا
۴	هم‌افزایی و هماهنگی با دیگر نهادها، سازمان‌ها و ارگان‌ها در مورد نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت

همان‌طور که طبق جدول فوق مشاهده می‌شود راهکارهای نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش شامل دو نوع عوامل تربیتی و اجتماعی تقسیم‌بندی شده است. عوامل تربیتی، نشات گرفته از خود نظام آموزش‌وپرورش و محیط تربیتی مدارس بوده و عوامل اجتماعی، خارج از نظام آموزش‌وپرورش و در ارتباط با دیگر نهادها حاصل می‌شود.

راهبردهای مرحله به مرحله عملیاتی نمودن نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت

● شناخت دانش آموزان

مراحل مختلفی را که متصدیان و اولیاء آموزشی و پرورشی باید در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت رعایت نمایند تا فرزندان با فرهنگ ایثار و شهادت آشنا شده و آن را قسمتی از مقبول‌ترین فرهنگ اجتماعی اسلام و انقلاب بدانند بیان می‌گردد.

اولیاء آموزشی و فرهنگی نیازمندند برای رسیدن به نتایج مطلوب در ترویج فرهنگ ایثار، ابتدا از ویژگی‌های این گروه‌های سنی کاملاً آگاه گردند؛ زیرا معرفت اولین گام برای نفوذ در افراد است.

معرفت دانش درزمینه شناخت دانش آموزان شامل زمینه‌های متنوعی می‌شود که ذیلاً مهم‌ترین آن‌ها نام برده می‌شود:

۱. نیازهای اساسی و روانی؛ ۲. استعدادهای اصلی؛ ۳. علاقه و گرایشها؛ ۴. ویژگی‌های رشد؛ ۵. ضعف‌ها و کاستی‌ها.

گسترش روحیه توحید و خداباوری در دانش آموزان*

نوع دیدگاه و عقاید اشخاص، منش اخلاقی آن‌ها را تشکیل می‌دهد. انسان آن‌گونه عمل می‌کند که باور دارد؛ بنابراین سازوکار اصلاح مبانی از بهترین راه‌های اصلاح رفتار است. اصلاح مبانی به معنای اصلاح باورهای نادرست و تعمیق باورهای درست است و در نظام ادیان ابراهیمی از جمله اسلام، توحید زیربنای اصلی این نظام‌هاست. انبیای الهی اساس خودسازی و تزکیه نفس و درنتیجه، ایثارگری و شهادت طلبی را نخستین گام در راه تربیت انسان و شناخت توحید و پالایش از شرک قرار می‌دادند. از این‌رو آغاز دعوت دین، مایه تعالیم‌شان بر مدار توحید و کلمه طیبه لا اله الا الله بوده است؛ و ما ارسلنا من رسول الله نوحی اليه انه لا اله الا انا فاعبدون. (انبیاء ۲۵)

و پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم، مگر آنکه به او وحی کردیم که خدایی جز من نیست، پس تنها مرا بپرسی.

توحید و خداباوری از چند جهت با مبانی ایثار و شهادت پیوند می‌یابد، از جمله: ارزش بخشیدن به آن، ایجاد انگیزه برای ایثار و تداوم آن، حمایت و تأیید آن.

بسیاری از مسئولین و مریبان و استادان محترم در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت تلاش می‌کنند با توجه به نگرش‌های نوین جوانان به مسائل دینی، آن‌ها را موجه جلوه داده و با ارزش‌گذاری افراطی در جوانان انگیزه و رغبت نسبت به این آموزه پرثمر ایجاد نمایند غافل از اینکه اصل و اساس دین خداشناسی است و باید ابتدا در تعمیق باور خدا تلاش نمود. شهید مطهری می‌فرماید:

مفاهیم اخلاقی در تربیت دینی توخالی نیستند... حق، عدالت، ایثار، عفت، تقوا... تمام این‌ها الفاظی توپر است، پایه و منطق و مبنا دارند، اساس مطلب این است که ما برای اخلاق چه منطقی به دست بیاوریم. آیا می‌توان غیر راه خداشناسی و معرفه الله برای اخلاق، منطق مستدل پیدا کرد؟... پشتونه و اعتبار همه این مفاهیم خداشناسی است. اگر ایمان نباشد، این مفاهیم مثل اسکناس بی‌پشتونه است.

در حقیقت هدایت افراد در گرو ایمان آنهاست."... وَنَّ اللَّهُ لَهُادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطِ
مستقیم" (حج/۵۴) خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند به‌سوی راه راست، هدایت‌کننده است.
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يُهَدَ قَلْبَهِ وَاللَّهُ بَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيمٌ: هر کس به خدا ایمان آورد قلب او را هدایت
می‌کند، خدا به هر چیز داناست؛ بنابراین اهم وظایف نهادهای آموزشی برای گرایش و قبول و
نهادینه‌سازی اصول ارزشی اسلام از جمله ایثار و شهادت که رسیدن به بالاترین مراتب اخلاق
اجتماعی در اسلام است، تعمیق باور صحیح نسبت به خدای رحمان و صفات عالی آن است.

● شناخت و اهمیت فرهنگ ایثارگری و شهادت‌طلبی

شناخت‌شناسی فرهنگ ایثارگری نکته مهم دیگری در اشاعه فرهنگ آن است. برای ثبات و اشاعه فرهنگ ایثارگری در مراکز آموزشی، اولیای تعلیم تربیت و فرهنگ باید همواره در صدد غنی‌سازی فهم دینی و شناخت، ملی باشند تا در برابر شناخت و فهم فرهنگ غیرخودی مقاوم و فعال باشد. تاریخ با بهترین روش بیان فوق را تصدیق می‌کند. برای مثال شکست مغول و هضم آن در فرهنگ ایران نشان‌دهنده برتری این عامل است. در اینجا بازسازی و توجه به دو شیوه شناخت که در بین دانش آموزان بیشترین سهم را در پذیرش فرهنگ ایثار و شهادت دارد آورده شده است:

شناخت از طریق پیامدهای رفتار ایثارگری و شهادت‌طلبی: زمینه‌های شکل‌گیری شناخت باید روش و مستدل باشد. پیامدهای مطلوب در گزینش رفتار تأثیر بسزایی خواهد داشت و بخش عمده شناخت دانش آموzan از طریق پیامدهای رفتار ایثارگری و شهادت‌طلبی شکل می‌گیرد، به عبارت دیگر رفتار ایثارگری و شهادت‌طلبی و پیامد این رفتار مبنای استناد انسان‌ها و قبول و پذیرش توسط افراد خصوصاً دانش آموzan است. دانش آموز نوجوان و جوان، با توجه با پیامدهای رفتار استنباط می‌کنند که آیا آن رفتار با آن ویژگی فرهنگی تطبیق می‌کند؟ بنابراین اگر در فرایند شکل‌گیری شناخت از رفتار، تعارض پیش آید در فرد دو تمایل متفاوت و شناخت متعارض شکل می‌گیرد: ۱- ایثارگری خوب است اما در جامعه پیامدهای منفی دارد پس قابل پذیرش نیست. ۲- رفتار متناقض برخی ایثارگران این مطلب را القا می‌کند که ایثارگری تئوری‌ای است که قابل اجرا نیست؛ بنابراین باید محیط اجتماعی و آموزشی نظام آموزش و پرورش و سیاست‌گذاری آن، بهترین پیامدها در رفتار ایثارگرانه و شهادت‌طلبانه باشد تا شناخت صحیح و مثبت ایجاد گردد و این امر نهادینه شود.

شناسایی عوامل اصلی رفتار ایثارگری و شهادت‌طلبی: در این مرحله بر جسته‌ترین عوامل رفتارهای ایثارگرانه و شهادت‌طلبانه باید به خوبی مشخص و تبیین گردد. محرک اصلی فرهنگ ایثارگری و شهادت‌طلبی شامل: ایمان، مبارزه‌طلبی (جهاد)، رشادت و از خود گذشتگی است. اگر بخواهیم این فرهنگ حفظ شود باید این محرک‌های بر جسته در جامعه حفظ گردد؛ بنابراین اولیای آموزشی و فرهنگی نظام آموزش و پرورش همواره باید در صدد شناسایی محرک‌های اصلی رفتار ایثارگرایانه و شهادت‌طلبانه بوده و همان را به عنوان یک نکته محرک بر جسته معرفی و تبلیغ نمایند تا محرک‌های بر جسته غیرخودی و نامأتوس با فرهنگ ایثارگری مثل جنگ‌طلبی یا تهور، بی‌باکی غیردینی و جاه‌طلبی جایگزین محرک اصلی نگرددند.

شناخت و معرفی کارکردهای فرهنگ ایثار و شهادت: معرفی کارکردهای فرهنگ ایثار و شهادت به نسل امروز، اهمیت و ارزش این فرهنگ را تبیین می‌کند و بیانگر لزوم حفظ و گسترش آن در تمام زمان‌ها خواهد بود. فدا کردن جان برای حفظ ارزش‌ها، عزّت بخشیدن به افراد جامعه، همیستگی اجتماعی، ایجاد روحیه ظلم‌ستیزی و عدالت‌طلبی در جامعه، حفظ

استقلال تمامیت ارضی کشور در مقابل بیگانگان، ایجاد شور و نشاط و تحرک در بین افراد جامعه همگی از کارکردهای فرهنگ ایثار و شهادت در جامعه می باشند که طی برنامه‌های متفاوت باید برای دانش آموزان باید تبیین گردد.

● ایجاد ارتباط منطقی بین رفتار ایثارگرانه نسل گذشته و نسلی فعلی

چنانچه تجلی ایثار و شهادت را فقط در زمان جنگ و مخصوص رزم‌ندگان بدانیم، هر اندازه تلاش کنیم نمی‌توانیم فرهنگ ایثار و شهادت طلبی را به نسل امروز منتقل کنیم. ولی اگر تجلی ایثار و شهادت طلبی را در غیر زمان جنگ هم صحیح بدانیم و جلوه‌های ویژه ایثار و شهادت را در عصر حاضر نشان دهیم و این تجلی را از زاییده ایثار و شهادت در جبهه بدانیم، پیوند نسلی ایجاد خواهد شد؛ بنابراین فرهنگ ایثار و شهادت بایستی باز تولید شود و در تولید آن، از ایثارگری‌های زمان انقلاب و جنگ الگو گرفته، در این صورت هم فرهنگ جبهه را به نسل امروز انتقال داده و مناسبات نسلی را برقرار نموده وهم با تولید، فرهنگ نوین ایثار و شهادت استمرار چنین فرهنگی را تضمین شده است.

● تحول در برنامه درسی مدرسه در خصوص ایثار و شهادت

برنامه درسی در تربیت اسلامی و ترویج ارزش‌های آن را نمی‌توان به عنوان جزیره‌ای منفصل یا کم ارتباط با سایر عناصر مؤثر در ترویج فرهنگ ارزشی اسلام و ایثار و شهادت تلقی کرد. در تعلیم و تربیت نظام مند، برنامه درسی با سایر عناصر در هریک از مراحل طراحی، اجرا و ارزشیابی ارتباط دارد، تلاش دانشمندان تعلیم و تربیت اسلامی به پیشرفت و توسعه سیاست‌های آموزشی، اهداف تربیتی، طبقه‌بندی و تأثیف متون درسی منجر شده است؛ اما تعلیم آموزه‌های ایثارگری و شهادت طلبی به مثابه یک نظام که متكفل تحقق هدف‌های اصیل جامعه اسلامی است، کمتر مورد توجه بوده است.

در متون تعلیم و تربیت اسلامی همه عناصر تعلیم و تربیت و ارتباط آنها در یک چشم انداز نظام مند در نظر آورده نشده و به تربیت اسلامی به عنوان یک روش کامل زندگی پرداخته نشده است. تفکر در خصوص برنامه درسی در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت مستلزم، شناخت زوایای معرفت شناسی آن و به ویژه مفهوم دانش از یک سو و نظام ارزشی آن از سوی دیگر است. اکثر

صاحب نظران تربیت اسلامی، برنامه درس را به عنوان محتوا در نظر آورده اند. اینان برنامه درسی را شامل فهرستی از محتوا، موضوعات یا مواد درسی تلقی می کنند. در این دیدگاه، منشأ و منبع دانش نقش اساسی در تعیین و تفکیک محتوا بر عهده دارد. در حالیکه خداوند مصدر و منشأ هر دانشی است، برخلاف دیدگاه سکولار که مبنای وحی را جهت تعیین و تفکیک برنامه درسی و محتوای آن نمی پذیرد، در اسلام یقین به حقیقت منزل، غیرقابل تردید است.

برنامه درسی متنج از سیمای انسان طبیعی (مادی)، انسان و جامعه را همان طور که هست در نظر می آورد و غالبا در خصوص محتوای برنامه بر داشت های این جهانی و نیازهای انسان در سطح من طبیعی که مبتنی بر غراییز و امیال است تأکید دارد. در صورتی که برنامه درسی متنج از سیمای انسان آرمانی، محتوا را در جهت تربیت انسان و جامعه ای بهتر تدوین و سازماندهی می کند و غالبا در خصوص محتوای برنامه بر علوم دینی، تعالیم ایثارگری و گذشت، شهادت و از خودگذشتگی جایگاه ویژه ای دارد زیرا بر رشد و تکامل معنوی و آرمانهای اصیل انسانی سروکار دارد؛ بنابراین در تدوین برنامه درسی جامع و متوجه به ارزش های اسلامی یعنی ایثارگری و شهادت طلبی لازم است به جهت گیری سیمای انسان طبیعی و آرمانی توجه شود تا شکاف بین طبیعت با آرمان و واقع با ممکن با حداقل برسد. باید وسعت های وجودی آدمی آن طور که هست به عنوان مبنای جهت تربیت انسان آن طور که باید به کار گرفته شود.

● توجه به نقش سازنده معلم و مربي

فقدان ارتباط عناصر تعلیم و تربیت با عمل موجب شده تا نظریه های ذهنی، انتزاعی و کم کاربرد در حوزه عمل فراهم آید. به منظور کاستن از این نقیصه اساسی، توجه به رویکردهای جدید در خصوص عناصر تعلیم و تربیت اسلامی و به ویژه معلم و شاگرد ضروری است. رفع این نارسایی مستلزم کاستن از ذهن گرایی و توجه بیشتر به حوزه کاربرد و عمل در فرهنگ ایثار و شهادت است. در هر نظریه تربیتی ایثار و شهادت، نقش و کنش معلم و شاگرد به دیدگاه آنها نسبت به ماهیت انسان وابسته است. مفروضاتی که معلم درباب ایثار و شهادت دارد بر رابطه معلم و شاگرد، نقش هریک از آنها در فرایند آموزش، نوع برنامه، روش تدریس و فضای مدرسه مؤثر است.

براساس انسان شناسی اسلامی ساحت درون انسان دارای دو منزلت است: فطرت و طبیعت. معلم از یک سو باید در صدد مهار من طبیعی شاگردان و از سوی دیگر رشد و بالندگی من انسانی والهی آن‌ها را دنبال کند تا تحولات لازم ارزشی، گستره زندگی دانش پژوه را در برگیرد و در اثر جریان مستمری از تبیین ارزشها و تربیت و ربویی شدن، به کمال نزدیک شود. ربویی شدن انسان که مجموعه کامل نهادینه شدن و بروز ارزش‌های اسلامی است، جریانی مستمر، مادام عمر و مستلزم همکاری اشخاص و نهادهای مختلف هم چون خانواده، مسجد، مدرسه، اجتماع است. این جریان در درون ساخت‌های وجودی شاگرد رخ می‌نماید و در این معناست که تعلیم و تربیت به خودسازی نزدیک می‌شود.

علاوه بر این، طبق تحقیقات انجام گرفته معلم از با نفوذترین محبوب‌ترین افرادی است که بر روی شاگردانش می‌تواند تأثیر بگذارد و این تأثیر گذاری در سنین پایین‌تر بیشتر است. یک بررسی علمی نشان می‌دهد که قریب ۳۵ درصد از کودکان در هفت سال دوم زندگی دوست دارند همانند معلم خود باشند. دانش پژوه در صورتی معلم خود را به عنوان اسوه‌ی اخلاق و ایثار می‌پذیرند که او را دارای غنای علمی و معرفتی و اخلاقی بدانند؛ بنابراین معلمان اگر رفتاری بر اساس شناخت عمیق از فرهنگ ایثار و شهادت داشته باشند که قرین با مهر و عطوفت اسلامی گردد، می‌توانند اسوه‌های بسیار خوب و تأثیر گذار در جهت ترویج این فرهنگ و سازندگی و تغییر رفتار دانش پژوه به این سمت و سوگردند. در ادامه به چند پیشنهاد در جهت افزایش دانایی معلمان نسبت به فرهنگ ایثار و شهادت اشاره می‌شود: ایجاد کارگاه‌های پژوهشی متناسب با سطوح علمی معلمان در ارتباط با شناخت فرهنگ ایثار و شهادت و راهبردهای عملی ترویج و تحفیظ آن ۲. برگزاری کارگاههای مختلف آموزشی با طراحی متناسب با مقتضیات مدرسین و تأمین اهداف آموزشی در ارتباط با فرهنگ ایثار و شهادت ۳. آشنا سازی معلمان با اصول و روش‌های تربیتی یکی از موارد مهمی است که باید در کارگاههای فوق مورد توجه قرار گیرد؛ زیرا معلمان آگاه برای نهادینه‌سازی انتقال فرهنگ ایثار و شهادت و معارف مرتبط با آن، نیازمند استفاده از اصول و روش‌های صحیح تربیتی هستند.

● ترجمه و نگارش متون عرفانی و معنوی به زبان امروزی

طیف وسیعی از دانش آموزان به کتاب‌های عرفانی شرق دور و یا حتی مکاتب دین نما گرایش پیدا کرده‌اند. این گرایش، نتیجه عطش درونی آنان نسبت به آگاهی از معنویت و در دسترس نبودن منابع قابل درک در زمینه عرفان اسلامی است. نوجوانان و جوانان با وجودی که دین آنان، اسلام است و عالی‌ترین الگوهای ایثارگری و شهادت‌طلبی در دین اسلام وجود دارد، چون کتاب‌های عرفانی غیر اسلامی به زبان و شیوه امروزی نگاشته و ترجمه شده‌اند، به این متون و رشدات‌های قهرمانان آن گرایش پیدا کرده‌اند. بدیهی است ترجمه و به روزنويسي متون اسلامی و بهويژه بخش‌هایی که مرتبط با بحث ایثار و شهادت است در متون عرفانی، به وجهی که به محتواي آن خللی وارد نشود و نيز نگارش جديد در اين زمينه در جذب نوجوانان و جوانان، مؤثر خواهد بود.

● ایجاد حس دل‌بستگی به ایثار و شهادت‌طلبی

یکی از ضروریات رسیدن به مقام ایثارگری و شهادت، عدم دل‌بستگی به تعلقات و دل‌بستگی به ایثار و شهادت است. چنین هم‌زمان عشق و عدم دل‌بستگی شهادت می‌آفرید. عدم دل‌بستگی باعث حرکت بهسوی ناشناخته‌هاست. بدون احساس از دست دادن است. لذا یکی از مبانی نظری بسیار مهم در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت، تعمیق، باور به فقر انسان نسبت به خداوند و فانی و گذران بدون جهان خواهد بود.

نتیجه‌گیری و ارائه راهکارهای کاربردی

انسان خدایی، زندگی را پوچ و بی‌معنا نمی‌داند و معتقد به جهان اخروی و حیات ابدی است. انسان خدایی، مرگ این دنیا را پایان حیات نمی‌داند و پیوسته به دنبال رسیدن به جایگاه ابدی و کسب قرب الهی است. در این‌ین ایثار و شهادت به عنوان انتخاب‌هایی آگاهانه و وظایف الهی در دفاع از کشور و همنوعان خود و مقابله با دشمنان خدا یکی از راه‌ها و البته بهترین راه درک حقیقی زندگی و مرگ و کسب رضایت الهی است. همچنین تأثیر فرهنگ ایثار و شهادت، باعث افزایش ابعاد زندگی سالم اجتماعی نظیر ایجاد حس برابری، برادری، وحدت، همدلی، همزبانی،

پاکی نفس، غیرت، ایمان و پویایی اجتماعی می‌شود. امروزه با توجه به جنگ تبلیغاتی و رسانه‌ای غرب موسوم به جنگ نرم در مقابله با فرهنگ و ارزش‌های اسلامی، مدارس و اماکن تربیتی به عنوان خرده نظام‌های آموزش‌وپرورش در معرض خطر هستند. امروزه مدارس بعد از خانواده به عنوان مهم‌ترین نهاد تربیتی و اجتماعی تأثیرگذار بر دانش آموزان وظیفه دارند که مهم‌ترین اصول فرهنگی، اعتقادی و ارزشی جامعه را حفظ و به نحوه مطلوب به دانش آموزان انتقال داده که یکی از این اصول و فرهنگ‌های اصیل اسلامی بحث فرهنگ ایثار، شهید و شهادت در راه خدا است؛ بنابراین لازم است بستر این کار در مدارس با همکاری و مشارکت خانواده‌ها و سایر متولیان و نهادهای اجتماعی و فرهنگی فراهم شود؛ بنابراین اگر بخواهیم فرهنگ ایثارگری و شهادت طلبی را نهادینه کنیم می‌باید از آموزش‌وپرورش و شناخت آسیب‌های تربیتی، اجتماعی و مستقل محیط مدارس که در این پژوهش مشخص شدند در فرآیند جامعه‌پذیری و از همه مهم‌تر، عملیاتی کردن فرهنگ ایثار و شهادت در مرکز آموزشی شروع کنیم و انجام این امر باید در فضایی فرهنگی و مبنی بر آموزه‌های دینی و علمی انجام پذیرد. نتایج این پژوهش نشان داد که دو دسته عوامل تربیتی و اجتماعی در نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در نظام آموزش‌وپرورش مؤثرند که در جدول ۱/۱ به آن‌ها اشاره شده است.

عوامل تربیتی از محیط خود نظام آموزش‌وپرورش و مدارس نشأت می‌گیرد و عوامل اجتماعی در ارتباط ساختاری و تعاملاتی نظام آموزشی و پرورشی با محیط اطراف و دیگر نهادها، سازمان‌ها و ارگان‌ها حاصل می‌شود. نتایج این پژوهش با تحقیقات علم و همکاران (۱۳۹۵)، اصفهانی و شیرازی پور (۱۳۹۴)، سبحانی نژاد و همکاران (۱۳۹۴)، منفرد و همکاران (۱۳۹۰)، لابرنس و میولمان (۲۰۱۶) و باقری و همکاران (۲۰۱۵) مطابقت و همخوانی دارد. همچنین ثابت شد که بسیاری از عوامل تربیتی و اجتماعی زمینه‌ساز نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت به‌نوعی همپوشانی داشتند. در ادامه پیشنهاد می‌شود در دیگر تحقیقات به بررسی نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در دیگر نهادها، سازمان‌ها و ارگان‌ها پرداخته شود.

برای نهادینه‌سازی در قالب تعمیق، ترویج و حفظ فرهنگ ایثار و شهادت، مهم‌ترین راهکارهای اجرایی ذیل ارائه می‌شود:

- واقع‌نمایی و واقع‌گرایی در ارائه فرهنگ ایثار و شهادت؛
- آموزش از زبان هم‌کلاسی‌ها (هم‌کلاسی‌های که خودشان از نزدیک با شهید یا جانباز و ایثارگری در ارتباط بوده‌اند)؛
- تجربی سازی: آموزش شهادت‌طلبی از طریق خود جانباز یا ایثارگر انجام شود عقل فطرتی است که با تجربه‌ها و دانش رشد می‌یابد؛
- خوشایند سازی آموزشی: استفاده از تئاتر و نمایشنامه در مدرسه و دانشگاه محیط آموزشی را که در بعضی موارد خسته کننده است متنوع و جالب می‌کند و در همان تئاتر و نمایشنامه موضوعات ایثار و شهادت را به بهترین وجه می‌توان به نمایش گذاشت. مسابقات و جشنواره‌های داستان‌نویسی، نقاشی، پیامک و و بلاگ نویسی در این موضوع روش‌های مناسبی هستند که نه تنها ذهن یا به تعییری بعد شناختی مخاطب را، بلکه هم‌زمان جنبه عاطفی وی را نیز درگیر می‌سازد و یادگیری بهتر و عمیق‌تر صورت می‌گیرد؛
- آشنا سازی دانش آموزان با زندگینامه شهدا و ایثارگران از طرق مختلف ازجمله برگزاری مسابقات یا ارائه تحقیق دانشجویی به عنوان بخشی از وظایف درسی؛
- تشویق داوطلبانه دانش آموزان برای تحقیق و انجام دادن پژوهه پیرامون ایثار، شهید و شهادت؛
- اشاعه الگوهای دینی ایثار و شهادت؛
- بالا بردن تکریم ایثارگران و خانواده‌های شهدا (واقعی و نه شعاری)؛
- توجه به عواطف جهت انتقال فرهنگ؛
- پیامبر (ص): ای جابر! دین اسلام دین بامتانتی است. با خودت با مدارا رفتار کن. بعد می‌فرمایند ای جابر، آن‌ها که خیال می‌کنند با فشار آوردن بر روی خود و سختگیری بر خود زودتر به مقصد می‌رسند اشتباه می‌کنند و اصلًاً به مقصد نمی‌رسند؛

- پرداختن به جنبه‌های معرفتی به جای تأکید سطحی بر جنبه‌های رفتاری. قل انی علی بینه من ربی: بگو من دلیل روشنی از پروردگار دارم. دمیدن روح اندیشه درباره مسئله ایثار و شهادت و ضرورت پایبندی به آن در میان دانشآموز از محوری‌ترین وظایف نهادهای آموزشی است؛
- استفاده از وسائل کمک آموزشی در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت؛
- جایگزینی معناگرایی و ایمان درونی بجای شکل‌گرایی و انصباط بیرونی، با تفہیم و تعلیم حقیقی مفاهیم ایثارگری و شهادت و مصاديق عینی در جامعه؛
- تدوین برنامه جامع جهت تعمیق و ترویج فرهنگ ایثار و شهادت در سطح کلان جامعه که مراکز آموزشی نیز بخشی از آن است؛
- ضرورت آشنایی معلمان و مریبان مدارس با فلسفه، تاریخ و فرهنگ ایثار و شهادت؛
- ضرورت آشنایی معلمان و مریبان مدارس با زندگانی و پیام‌های وصیت‌نامه، شهدای صدر اسلام و شهدای عزیز انقلاب اسلامی در همه ابعاد؛
- ضرورت وجود موضوع ایثار، شهید و شهادت در محتوای کتب درسی دانش آموزان؛
- همکاری و برگزاری جلسات صمیمانه معلمان و مریبان مدارس با نهادهایی نظیر خانواده‌ها، بسیج، بنیاد شهید و امور ایثارگران، بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و سایر نهادها و ارگان‌های مربوط در نهادینه کردن، حفظ و نشر فرهنگ ایثار و شهادت در دانش آموزان؛
- تهیه و توزیع کتب، مجلات رایگان، محصولات فرهنگی با موضوع فرهنگ ایثار، شهید و شهادت؛
- آشنایی خانواده‌ها و دانش آموزان به مناطق عملیات جنگی و یادمان‌های شهدا در قالب کارون‌های راهیان نور در جهت ایجاد بستر سازی، حفظ و نشر فرهنگ ایثار و شهادت.

منابع و مأخذ

قرآن کریم.

آقامحمدی، علی و مجید مقدمی (۱۳۹۰)، بررسی انگیزه‌های شهادت طلبی از دیدگاه جامعه‌شناسی (امیل دورکیم، مکس ویر، دیدگاه مبادله) و نقش نظام آموزشی در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت، همايش ملی فرهنگ ایثار و شهادت.

اسماعیل زاده، مرتضی (۱۳۷۹)، بررسی نقش فرهنگ شهادت به عنوان سازوکارها درونی نمودن ارزش‌ها در جوانان برای مقابله با فرهنگ تهاجمی غرب، فصلنامه فرهنگی - پژوهشی بنیاد شهید انقلاب اسلامی (شهود)، سال دوم، شماره ۵.

پورطهماسبی، سعید و همکاران (۱۳۹۰)، راهکارهای نظام آموزش و پرورش در نهادینه‌سازی و گسترش فرهنگ ایثار و شهادت، همايش ملی فرهنگ ایثار و شهادت.

پورفلح، اکبر (۱۳۸۱)، بررسی میزان تأثیرپذیری جامعه از فرهنگ شهادت، معاونت تحقیقات و پژوهش بنیاد شهید.

چینی فروشان، صمد (۱۳۷۶)، نوجوانان و جوانان امروز درباره دفاع مقدس و شهدا چه می‌دانند؟ مجله سروش، شماره ۸۵۴.

راحمی، حسینعلی (۱۳۸۹)، نقش والدین در تربیت فرزندان، ماهنامه پیوند، شماره ۳۷۶.
صادقی، سید هادی (۱۳۸۹)، الگوی راهبردی خانواده در آسیب‌شناسی اجتماعی تهدیدات نرم دشمن، ماهنامه پیوند، شماره ۳۷۶.

سبحانی نژاد، مهدی و همکاران (۱۳۹۴)، راهکارهای مؤثر نهادینه‌سازی فرهنگ ایثار و شهادت در مدارس از نظر دیبران دوره متوسطه شهر قم، مجله معرفت فرهنگی اجتماعی، سال ششم، شماره ۴ (پیاپی ۲۴)، ۴۰-۲۳.

علم، رضا و همکاران (۱۳۹۵)، نقش و جایگاه فرهنگ ایثار و فرهنگ در تربیت دانش آموزان در مدارس، اولین کنفرانس ملی از ایثار تا شهادت.

غفاری هشجین، زاهد، دژگیر، مریم (۱۳۹۲)، نقش فرهنگ ایثار و شهادت به مثابه سرمایه اجتماعی در پیشرفت نظام جمهوری اسلامی ایران از دیدگاه مقام معظم رهبری، فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش‌های انقلاب اسلامی، دوره ۲، شماره ۵.

فیروز فر، امیرحسین، قهرمانی برندق، علیرضا (۱۳۹۴)، بررسی سلامت اجتماعی جامعه با توجه به مفهوم ایثار و شهادت، دومین کنگره بین المللی تفکر و پژوهش دینی. قدم پور، عزت‌الله و همکاران (۱۳۹۷)، شناسایی راهکارهای مؤثر نهادینه‌سازی

فرهنگ ایثار و شهادت در مدارس از نظر دانش آموزان پایه سوم دوره متوسطه دوم استان همدان، فصلنامه پاسداری فرهنگی انقلاب اسلامی، سال هشتم، شماره ۱۸، ۱۳۶-۱۰۷. مقام معظم رهبری (مدظلهالعالی) (۱۳۷۹)، بوسنان شهادت: بیانات مقام معظم رهبری (مدظلهالعالی) در دیدار با خانواده‌های معزز سرداران شهید و ایثارگر استان تهران، ۱۳۷۹/۲/۱۷.

منافی، حسن و راضیه خادم الحسینی (۱۴۰۱)، ترویج فرهنگ ایثار و شهادت و آسیب‌های تهدیدکننده در جایگاه آن در آموزش و پرورش ایران، *نخستین همایش ملی ترویج فرهنگ ایثار و شهادت*.

مقدمزاده، علی و همکاران (۱۳۹۴)، بررسی جایگاه الگوی مفهومی فرهنگ ایثار و شهادت و ارزیابی میزان تحقق آن در اهداف مصوب دوره متوسطه آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه پاسداری فرهنگی انقلاب اسلامی، دوره پنجم، شماره ۱۲، ۲۲-۱.

منفرد، حسین و همکاران (۱۳۹۰)، آسیب‌شناسی رسانه‌ها در رویارویی با چالش‌های جهانی شدن و نهادینه نمودن فرهنگ ایثار و شهادت، *همایش ملی ایثار و شهادت*.

نجات‌بخش اصفهانی، علی و محمد شیرازی‌پور (۱۳۹۴)، شیوه‌های ترویج و آسیب‌شناسی فرهنگ ایثار و فرهنگ، همایش نهادینه شدن فرهنگ ایثار و شهادت.

نیکبخت، الهام (۱۳۸۹)، عوامل مؤثر اجتماعی که در ترویج فرهنگ ایثار و شهادت باید به آن توجه نمود، *همایش ملی ادب ایثار، هنر شهادت*.

- Bagheri, M & et al (2015), The evalution of components of sacrifice and martyrdom culture, **Research Journal of Fisheries and Hydrobiology**, Vol.9, No.10, Pages: 232-239.
- Bndura, A (1973), A social learning analysis in survey, **A contemn ponamy introduction to social psychology**.
- Bloom, M (2017), Constructing Cultures of Martyrdom across Religions, Time, and Space, **Publlished by University of California Prees**.
- subliminal Drozdzewski, D. (2015). Retrospective reflexivity: The residual and repercussions of researching war. **Emotion, Space and Society**, Vol. 17, PP: 30-36.
- Lubbers, M. & Meuleman, R. (2016). Participation in national celebrations and commemorations: The role of socialization and nationalism in the Dutch context. **Social science research**, Vol. 55, PP: 111-121.